

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีนฉบับสองภาษาเล่มแรกในไทย

คู่มือ การเรียนรู้การสอน ภาษาจีน

汉语
教学
辅导
手册

ฉบับสมบูรณ์

汉教

สะพานสู่ความสำเร็จ
ด้านภาษาจีน

คู่มือการเรียนการสอน

ภาษาจีน

ฉบับสมบูรณ์

汉语
教学
辅导
手册

คู่มือการเรียนรู้การสอน ภาษาจีน ฉบับสมบูรณ์

ราคา 375 บาท

จัดพิมพ์โดย

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

8 ถนนรามอินทรา แขวงมีนบุรี

เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2917 9955 # 303

โทรสาร 0 2917 9571

Homepage : <http://www.phetpraguy.com>

พิมพ์ที่

บริษัท พี เอ็น เค แอนด์ สกายพริ้นติงส์ จำกัด

99/51 หมู่ที่ 2 ซอยเพชรเกษม 81

ถนนเพชรเกษม แขวงหนองค้างพูล

เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0 2423 9999 โทรสาร 0 2449 9561-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

หากท่านผู้อ่านพบว่าหนังสือของสำนักพิมพ์เล่มใด ที่ไม่ได้มาตรฐาน
หน้าสลับ หน้าขาดหายหรือข้อความบางส่วนในหน้าขาดหายไป ทางสำนักพิมพ์ยินดี
เปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้แก่ท่านผู้อ่านเพื่อเป็นการชดเชยในความผิดพลาด สามารถ
ติดต่อขอเปลี่ยนหนังสือโดยส่งหนังสือเล่มที่มีปัญหากลับมาตามที่อยู่สำนักพิมพ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์แมนดารินเอดูเคชั่น.

คู่มือการเรียนการสอนภาษาจีน ฉบับสมบูรณ์.--กรุงเทพฯ : แมนดาริน, 2560.

380 หน้า.

1. ภาษาจีน--การศึกษาและการสอน I. ชื่อเรื่อง.

495.182495911

ISBN 978-616-441-162-3

© ได้รับการอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้

มิเช่นนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

จัดทำโดย

สำนักพิมพ์ แมนดาริน เอดูเคชั่น
曼德琳教育出版社
MANDARIN EDUCATION PUBLISHING

1988/54-56 อาคารโสภาสวานิช ชั้น 4 ซอยรามคำแหง 12

ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 0 2718 5144-6 โทรสาร 0 2718 5748

Homepage : <http://www.mandarin.co.th>

ผู้เรียบเรียง	ฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์แมนดารินเอดูเคชั่น	
บรรณาธิการ	อาจารย์ FU HE NAN	符和南
	อาจารย์ CHANG QIANG	常强
	อาจารย์ SU TING	苏婷
พิสูจน์อักษร	อาจารย์ WU CHUN	吴春
	อรจิรา ภูมร	王萍
	อากิ ทองวัฒน์	陈金秋
ฝ่ายศิลป์	สิรกานต์ หนูชุม	Sirakarn Noochum
การตลาด	ศรัณยา อโนชาสุวรรณ	Saranya Anochasuwan

คำนำ 前言

การเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบัน ความต้องการของผู้เรียนมีแนวโน้มเปลี่ยนจาก “ได้มีโอกาสเรียน เข้าใจได้บ้าง” พัฒนา มาเป็น “รู้จริง รู้ลึก ได้ผลจริง” ดังนั้น การเรียนอย่างไรให้ได้ผลเร็วที่สุด มีประสิทธิภาพที่สุด จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการค้นคว้าหาคำตอบเพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากควรสร้างสิ่งแวดล้อมการใช้ภาษาที่ถูกต้องฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสม่ำเสมอแล้ว ผู้เรียนและผู้สอนต่างมีความเห็นเดียวกันว่า ถ้าต้องการให้การเรียนการสอนภาษาจีนได้ผลดี จำเป็นต้องมีหนังสือ หรือคู่มือที่อ่านเข้าใจง่าย ใช้ได้จริง และมีเนื้อหาครบถ้วนที่สามารถเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า “คู่มือการเรียนการสอนภาษาจีน” เล่มนี้จึงได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองเหตุผลดังกล่าว โดยคู่มือเล่มนี้ มีลักษณะเด่นดังนี้

1. จัดทำขึ้นเพื่อผู้เรียนและผู้สอนภาษาจีนระดับต้นและกลางในประเทศไทยโดยเฉพาะ เป็นหนังสือจีน-ไทย สองภาษา
2. เป็นคู่มือเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า และสามารถใช้เป็นแบบเรียนไวยากรณ์จีนระดับต้นและระดับกลางได้
3. เป็นคู่มือการเรียนการสอนสำหรับผู้ที่จะเข้าสอบ PAT 7.4 (การสอบวัดความถนัดทางภาษาจีน) หรือ HSK (การสอบวัดความรู้ภาษาจีน)
4. เนื้อหาของหนังสือละเอียดครบถ้วน บรรยายด้วยภาษาที่กระชับเข้าใจง่าย และสะดวกต่อการใช้งาน โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 2 ส่วนดังนี้
 - 1) คู่มือการเรียนการสอนความรู้ภาษาจีนพื้นฐาน : การออกเสียง ตัวอักษร และ วิธีการเปิดพจนานุกรมจีน
 - 2) คู่มือการเรียนการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาจีน : หลักการใช้คำ หลักการใช้ประโยค และ หลักการเรียงความ
 - 3) คู่มือการเรียนการสอนความรู้ทั่วไปจีน : ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรม
5. ภาคผนวกได้รวบรวมตารางความรู้ภาษาจีน ต่างๆ ที่ใช้อยู่ในการประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งเนื้อหาจะรัดกุม และตรงประเด็น ง่ายต่อการค้นหา

วัตถุประสงค์ในการจัดทำคู่มือเล่มนี้ เปรียบเทียบเคียงสำนวนจีนว่า “โยนหินถามทาง” ซึ่งเป็นการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ภาษาจีนจากครูผู้สอนที่มากไปด้วยประสบการณ์หลายท่าน และหวังว่าจะเป็นจุดเล็กๆ จุดหนึ่งที่จะสร้างความสนใจและความร่วมมือ จากผู้มากระสับการณด้านภาษาจีน ในการพัฒนาคู่มือการเรียนการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียนคนไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาจีนอย่างสมบูรณ์ครบถ้วนในอนาคต หากผู้อ่านมีข้อชี้แนะต่าง ๆ สำหรับปรับปรุงหนังสือเล่มนี้ โปรดแนะนำมายังคณะผู้จัดทำเพื่อแก้ไข ปรับปรุงต่อไป จักขอบพระคุณอย่างยิ่ง

คณะผู้จัดทำ สำนักพิมพ์ แม่นดาริน เอดูเคชั่น

ธันวาคม 2560

คำนำ

前言

当前泰国汉语教学已由以往的“有学、略懂即可”逐渐向“学得精、懂得深”过渡，怎样可更快速、更高效地学好汉语也已成为学习者竞相探讨的话题。其中，除了创造良好的语言环境、持之以恒地多听、多说、多读、多写以外，越来越多的学习者及教授者均开始有了一个共识：要学（教）好汉语，还应当配备一些易懂、实用又不失全面的辅导工具书。在此背景下，《汉语教学辅导手册》应运而生。

本手册具有如下特点：

1. 以汉泰双语专为泰国师生编写，适用于初中级汉语教学；
2. 既可作为工具书备查，对有一定基础者亦可作为课本学习；
3. 尤其适合参加泰国大学联考PAT 7.4（汉语知识与技能专长考试）以及HSK（汉语水平考试）考试的应试者作为辅导工具书使用；
4. 正文内容详实、叙述简明、实用易懂，具体包括：
 - 1) 汉语基础知识教学辅导手册：汉语语音、汉字和汉语词典使用
 - 2) 汉语语法知识教学辅导手册：词法、句法和篇法
 - 3) 中国常识教学辅导手册：历史、地理和文化常识
5. 附录编制了多个汉语教学常用表格，内容简明扼要、易于翻查诵记。

本书出版实为抛砖引玉之举，它是从事汉语教学多年的教师们的一次尝试，旨在与热爱汉语教学的业内人士一同探讨并研发出适合于帮助泰国本土汉语学习者更快捷、更高效地从宏观上把握汉语学习，从而掌握更全面的汉语知识与技能的教学辅导书籍，书中错误、不足之处敬请读者不吝指教，以便改进与完善。

曼德琳教育出版社 编辑部

2017年12月

สารบัญ

目 录

第一部分 汉语基础知识教学辅导手册

ภาคที่ ๑ คู่มือการเรียนรู้การสอน ความรู้พื้นฐานภาษาจีน

一、汉语语音知识	ความรู้การออกเสียงภาษาจีน	12
(一) 汉语拼音发音器官图	ภาพแสดงอวัยวะในการออกเสียง	16
(二) 汉语拼音音节组成	ส่วนประกอบของพยางค์เสียงสัทอักษรภาษาจีน	17
1. 声母	พยัญชนะ	17
2. 韵母	สระ	23
3. 声调	เสียงวรรณยุกต์	26
3.1 基本声调	วรรณยุกต์พื้นฐาน	26
3.2 轻声	พยางค์ เสียงเบา	27
3.3 标调规则	หลักการใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์	32
3.4 变调现象	กฎการผันเสียง	33
(三) 汉语拼音书写规则	หลักการเขียนพินอิน	35
1. 整体认读音节	การเขียนพินอินในรูปพยางค์พิเศษ	35
2. 韵母省写及变形	การเปลี่ยนรูปและลดรูปของสระ	35
3. 字母大写	กฎในการเขียนตัวอักษรใหญ่	36
4. 拼音书写格式	รูปแบบการเขียนพินอิน	37
5. 相关符号	เครื่องหมายเกี่ยวข้อง	37
(四) 汉语拼音综合表	ตารางสรุปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาจีน	39
(五) 汉语拼音声韵母拼合表	ตารางแสดงพยางค์ในภาษาจีนกลาง	40
二、汉字书写知识	ความรู้การเขียนอักษรจีน	43
(一) 汉字基本笔画	เส้นขีดพื้นฐานอักษรจีน	45
(二) 汉字笔画名称表	ตารางชื่อเรียกเส้นขีดอักษรจีน	46
(三) 汉字结构基本类型	รูปแบบพื้นฐานของโครงสร้างอักษรจีน	47
(四) 汉字间架结构总表	ตารางรวมรูปแบบสัดส่วนโครงสร้างอักษรจีน	49
(五) 汉字笔顺规则表	ตารางหลักการเขียนอักษรจีน	52
(六) 常见汉字偏旁部首	หมวดคำตัวอักษรจีนที่พบบ่อย	59
(七) 汉字偏旁部首表	ตารางรวมหมวดคำของตัวอักษรจีน	62
(八) 同音字与多音字	อักษรพ้องเสียงและอักษรหลายเสียง	65
(九) 形近字与音近字	อักษรรูปคล้ายและอักษรเสียงคล้าย	72
(十) 常见汉字读写错误类型	การอ่านผิดและเขียนผิดที่พบบ่อย	76
(十一) 汉字与汉语学习	ตัวอักษรจีนกับการศึกษาภาษาจีน	80

三、汉语字典使用 วิธีการเปิดพจนานุกรมจีน

82

(一) 笔画检字法

การเปิดพจนานุกรมด้วยเส้นขีด

83

(二) 部首检字法

การเปิดพจนานุกรมด้วยอักษรนำ

85

(三) 部首查字典八个步骤

การเปิดพจนานุกรมด้วยอักษรนำ 8 ขั้นตอน

87

(四) 汉语字典使用小结

สรุปวิธีการค้นหาตัวอักษรภาษาจีนในพจนานุกรม

88

第二部分 汉语语法知识教学辅导手册

ภาคที่ ๒ คู่มือการเรียนการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาจีน

一、汉语语法知识 ความรู้หลักไวยากรณ์จีน

90

二、汉语词法知识 ความรู้หลักการใช้คำภาษาจีน

94

(一) 汉语词类

ประเภทของคำในภาษาจีน

100

1. 名词

คำนาม

105

2. 动词

คำกริยา

106

3. 助动词

คำกริยาอนุเคราะห์

109

4. 形容词

คำคุณศัพท์

112

5. 数词

คำบอกจำนวน

112

6. 量词

คำลักษณนาม

117

7. 代词

คำสรรพนาม

120

8. 副词

คำกริยาวิเศษณ์

121

9. 介词

คำบุพบท

127

10. 连词

คำสันธาน

128

11. 助词

คำเสริม

131

12. 叹词

คำอุทาน

140

13. 象声词

คำเลียนเสียง

141

14. 词头

ปัจจัยประกอบหน้าคำ

142

15. 词尾

ปัจจัยประกอบหลังคำ

142

(二) 汉语句型

โครงสร้างของคำในภาษาจีน

143

1. 词的重叠

การซ้ำคำ

144

1.1 名词的重叠

การซ้ำคำของคำนาม

144

1.2 动词的重叠

การซ้ำคำของคำกริยา

145

1.3 形容词的重叠

การซ้ำคำของคำคุณศัพท์

149

1.4 量词的重叠

การซ้ำคำของลักษณนาม

151

2. 词汇特殊结构

โครงสร้างพิเศษของคำศัพท์

152

2.1 并列结构

โครงสร้างคู่ขนาน

152

2.2 偏正结构

โครงสร้างหน่วย ขยาย- ส่วนหลัก

152

2.3 动宾结构

โครงสร้างคำกริยา-กรรม

152

2.4	动补结构	โครงสร้างคำกริยา-ส่วนเสริม	153
2.5	主谓结构	โครงสร้างคำประธาน-หน่วยกริยา	153
2.6	离合结构	โครงสร้างคำกริยารูปแยก-รวม	153
(三) 汉语词义		ความหมายของคำในภาษาจีน	155
1.	同义词	คำเหมือน	155
2.	反义词	คำตรงข้าม	159
3.	褒义词	คำที่เป็นความหมายเชิงบวก	160
4.	贬义词	คำที่เป็นความหมายเชิงลบ	161
5.	口语用词	คำที่ใช้ในภาษาพูด	162
6.	书面用词	คำที่ใช้ในภาษาเขียน	163
(四) 词组与短语		กลุ่มคำและวลี	164
1.	自由词组	วลีอิสระ	166
1.1	名词词组	นามวลี	166
1.2	动词词组	กริยาวลี	167
1.3	形容词词组	คุณศัพท์วลี	168
2.	固定短语	วลีเฉพาะเจาะจง	169
2.1	专有名词	คำนามเฉพาะเจาะจง	170
2.2	成语	สุภาษิต	170
2.3	惯用语	สำนวนคำแฝง	173
2.4	歇后语	คำพังเพย	175
2.5	谚语	สำนวนคำสอน	176
3.	现代用语	คำสแลงภาษาจีนสมัยใหม่	177
4.	外来语	คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ	180

三、汉语句法知识 **ความรู้หลักการเรียงประโยคของภาษาจีน** 183

(一) 汉语句子成分		ส่วนประกอบประโยคภาษาจีน	186
1.	汉语句子成分的分类	หน้าที่ของส่วนประกอบประโยคภาษาจีน	187
2.	汉语句子成分划分步骤	ขั้นตอนการแบ่งส่วนประกอบประโยคภาษาจีน	188
3.	汉语各句子成分知识小结	สรุปความรู้ส่วนประกอบประโยคภาษาจีน	189
3.1	主语小结	สรุปบทประธาน	189
3.2	谓语小结	สรุปภาคแสดง	189
3.3	宾语小结	สรุปบทกรรม	190
3.4	定语小结	สรุปบทขยายนาม	190
3.5	状语小结	สรุปบทขยายบทกริยา	191
3.6	补语小结	สรุปบทเสริม	192

(二) 汉语标点符号	เครื่องหมายวรรคตอนภาษาจีน	230
(三) 汉语句类	ประเภทประโยคของภาษาจีน	232
1. 陈述句	ประโยคบอกเล่า	232
2. 疑问句	ประโยคคำถาม	233
3. 祈使句	ประโยคคำสั่ง/ขอร้อง	242
4. 感叹句	ประโยคอุทาน	244
(四) 汉语句型	รูปประโยคของภาษาจีน	246
1. 名词谓语句	ประโยคที่มีคำนามทำหน้าที่เป็นภาคแสดง	247
2. 动词谓语句	ประโยคที่มีคำกริยาทำหน้าที่เป็นภาคแสดง	247
3. 形容词谓语句	ประโยคที่มีคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง	248
4. 主谓谓语句	ประโยคที่มีอนุประโยคทำหน้าที่เป็นภาคแสดง	248
(五) 特殊句型	รูปประโยคพิเศษ	250
1. 存现句	ประโยคแสดงการคงอยู่ ปรากฏ หายไป	250
2. 连动句	ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป	251
3. 双宾句	ประโยคกรรมคู่	253
4. 兼语句	ประโยคควบตำแหน่ง	254
5. “把”字句	ประโยค “把”	255
6. “被”字句	ประโยค “被”	256
7. 比较句	ประโยคเปรียบเทียบ	258
8. 强调句- “是……的” ประโยคเน้น “是……的”		261
(六) 汉语时态	กาลของภาษาจีน	263
1. 完成态	กาลเสร็จสิ้น	263
2. 变化态	กาลกำลังจะเกิดขึ้น	264
3. 持续态	กาลดำเนินต่อเนื่อง	265
4. 进行态	กาลกำลังดำเนินอยู่	266
5. 经历态	กาลเคยผ่านประสบการณ์	267
(七) 复句	อนุประโยค	269
(八) 句群	กลุ่มประโยค	284

四、汉语篇法知识	ความรู้หลักการเรียงความภาษาจีน	286
(一) 记述文	บทความเชิงบรรยาย	287
(二) 说明文	บทความเชิงชี้แจง	290
(三) 议论文	บทความเชิงวิเคราะห์	294
(四) 应用文	บทความเชิงประยุกต์	299

一、中国常识	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน	303
二、中国历史常识	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จีน	304
(一) 中国历史朝代	ตารางรวมรัชสมัยต่างๆ ในประวัติศาสตร์จีน	305
(二) 中国历史重大事件	เหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์จีน	308
(三) 中国历史繁荣时期	ยุคสมัยรุ่งเรืองในประวัติศาสตร์จีน	311
(四) 中国历史重要人物	บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์จีน	312
(五) 其他	อื่นๆ	315
三、中国地理常识	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิศาสตร์จีน	319
(一) 中国地理概况简表	ตารางรวมข้อสังเกตทางภูมิศาสตร์จีน	320
(二) 中国与邻国	ประเทศจีนกับประเทศเพื่อนบ้าน	321
(三) 中国行政区划简表	ตารางชื่อเรียกเขตการปกครอง	322
(四) 中国的人口与民族	ประชากรและเชื้อชาติ ชนเผ่าของจีน	325
(五) 中国的地形	ภูมิประเทศของประเทศไทย	326
(六) 中国的山岳	ภูเขาของประเทศไทย	329
(七) 中国的河流与湖泊	แม่น้ำและทะเลสาบของประเทศไทย	330
(八) 中国的岛屿	เกาะต่างๆ ของประเทศไทย	333
(九) 中国的历史名城	เมืองโบราณอันลือชื่อของประเทศไทย	334
(十) 中国的现代都市	เมืองสมัยใหม่ของประเทศไทย	336
(十一) 中国的旅游胜地	สถานที่ท่องเที่ยวอันลือชื่อของประเทศไทย	339
(十二) 中国的世界遗产	มรดกโลกในประเทศไทย	340
四、中国文化常识	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน	342
(一) 民族	ชนชาติ	342
(二) 民俗	ขนบธรรมเนียมประเพณี	343
1. 传统节日	เทศกาลตามขนบธรรมเนียมประเพณี	343
2. 四灵	สี่สัตว์มงคล	344
3. 十二属相	12 นักษัตร	345
4. 天干地支	จักรราศีของจีน	345
5. 中国人的姓名	ชื่อและนามสกุลของชาวจีน	346
6. 食俗：茶、酒与菜肴	ประเพณีอาหารการกิน ชาจีน สุราจีน อาหารจีน	347
7. 中国主要传统节日与食俗、活动简表	ตารางรวมเทศกาลสำคัญ ประเพณีอาหารการกิน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย	350

(三) 中国古代科技	เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ในยุคโบราณของจีน	351
1. 四大发明	สี่สิ่งประดิษฐ์ที่ยิ่งใหญ่	351
2. 张衡与地动仪、浑天仪	“จางเหิง” กับเครื่องมือวัดแผ่นดินไหวและเครื่องมือบอกตำแหน่งของดวงดาว	351
3. 祖冲之与圆周率	“จูชงจื่อ” กับอัตราส่วนของเส้นรอบวง	352
4. 算盘与珠算	ลูกคิดและ “จูชว่น” (การคิดเลขด้วยลูกคิด)	352
5. 针灸术	วิชาการฝังเข็ม และการใช้สมุนไพร	352
6. 麻醉术	วิชาการใช้ยาชา	352
7. 中医中药	แพทย์แผนจีนและยาจีน	353

(四) 中国语言文字	ภาษาและตัวอักษรจีน	354
1. 汉语	ภาษาจีน	354
2. 汉字	ตัวอักษรจีน	354

(五) 中国文学	วรรณคดีจีน	356
----------	------------	-----

(六) 中国传统艺术	ศิลปะดั้งเดิมของจีน	358
1. 书法	ศิลปะการเขียนพู่กันจีน	358
2. 篆刻	ศิลปะการสลักตราประทับ	358
3. 中国画	ศิลปะการวาดภาพจีน	358
4. 中国民乐	ดนตรีพื้นเมืองของจีน	359
5. 中国戏剧	ละครพื้นเมืองของจีน	359
6. 中国曲艺	ศิลปะพื้นบ้านของจีน	360
7. 中国杂技	ศิลปะกายกรรมของจีน	360

(七) 中国传统体育	การกีฬาดั้งเดิมของจีน	360
(八) 中国古代建筑	สถาปัตยกรรมโบราณของจีน	361
(九) 中国工艺美术	ศิลปะจิตรกรรมและหัตถกรรมโบราณของจีน	362

附录

ภาคผนวก

(一) 汉语教学常用表格	ตารางประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน	364
(二) 汉语句型结构总表	ตารางโครงสร้างประโยคภาษาจีนแบบเส้นตรง	379

第一部分 汉语基础知识教学辅导手册

ภาคที่ ๑ คู่มือการเรียนรู้การสอนความรู้พื้นฐานภาษาจีน

一、汉语语音知识

ความรู้การออกเสียงภาษาจีน

汉字是象形文字，其读音不可由组成汉字的各部分拼读得来，由此，汉字读音拼读工具——汉语拼音应运而生。

อักษรจีนเป็นอักษรภาพ การออกเสียงของตัวอักษรจีน ไม่สามารถเกิดจากการนำส่วนประกอบแต่ละส่วนของตัวอักษรจีนมาสะกดกัน ด้วยเหตุนี้ สัทอักษรจีน หรือ เรียกอีกชื่อว่า “พินอิน” ซึ่งเป็นเครื่องมือในการอ่านเสียงตัวอักษรจีนจึงได้กำเนิดขึ้น

汉语拼音与汉语学习

พินอินกับการศึกษาภาษาจีน

1. 汉语拼音是中国法定汉语语音拼读规范。

“พินอิน” เป็นมาตรฐานในการสะกดอ่านออกเสียงภาษาจีนที่กฎหมายทางประเทศจีนกำหนด

由中国官方于1958年以法律形式推出。拼音作为拼音文字，字母数量有限；拼读组合规律有序；不计声调，仅有415个基本音节，计入声调共1,319个音节。相对于汉字（象形文字）数量巨大的情况来看，汉语学习者可在短时间内即可系统地掌握拼音的拼读拼写。会拼读拼音即可认读汉语中所有字词的发音，在使用汉语教材、字词典等工具书时，即可自习字词的读音。

โดยในปี ค.ศ.1958 ทางรัฐบาลจีนได้ออกประกาศการใช้“พินอิน” ตามกฎหมาย“พินอิน” มีจำนวนตัวอักษรจำกัด มีกฎการสะกดที่แน่นอน ทั้งระบบมีพยางค์เสียงที่ไม่มีวรรณยุกต์กำกับเพียงจำนวน 415 เสียง ถ้ามีเสียงวรรณยุกต์กำกับจะมี 1,319 เสียงเท่านั้น ซึ่งเมื่อเทียบกับอักษรจีนที่มีจำนวนมากแล้วพินอินจะง่ายต่อการเรียนรู้ ใช้เวลาไม่นานก็สามารถอ่านและเขียนพินอินได้คล่อง ถ้าสะกดอ่านพินอินได้ก็หมายความว่าเราสามารถอ่านเสียงของคำศัพท์และประโยคของภาษาจีนได้ทั้งหมด ซึ่งเวลาใช้ตำราเรียน พจนานุกรมต่างๆ พินอินสามารถเป็นเครื่องมือช่วยให้ง่ายต่อการศึกษาและสามารถฝึกอ่านออกเสียงด้วยตัวเองได้ด้วย

2. 汉语拼音也是当代中文信息处理的便利工具。

“พินอิน” ยังเป็นเครื่องมืออันสะดวกที่ใช้ในการสื่อสารของภาษาจีนในปัจจุบัน

在信息时代背景下，语言学习与信息处理之间日显密切。汉语拼音输入法，是中文电脑（手机）输入法的一种。外国人掌握汉字书写通常需要较长时间的练习积累，但在较短时间内掌握拼音后，再通过拼音输入法将汉字输入电脑，与他人进行交流、记录信息等，却可在会听说一定数量的中文词句后即可进行。可以说，汉字拼音输入，帮助外国人成功实现了在短期的汉语学习后即可进行中文网络交流的实际需求，这点在当今信息时代尤为重要。

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การศึกษาภาษาและการจัดการข้อมูลข่าวสารนับวันยังมีความเกี่ยวข้องกันมากขึ้น “โปรแกรมพิมพ์ภาษาจีนแบบวิธีพินอิน” เป็นหนึ่งในวิธีพิมพ์ภาษาจีนในคอมพิวเตอร์ (และโทรศัพท์มือถือ) โดยทั่วไปชาวต่างชาติต้องใช้เวลาค่อนข้างนานจึงจะสามารถเขียนตัวอักษรจีนได้ แต่ “พินอิน” ก็จะสามารถเรียนรู้ได้ในเวลาอันสั้น สามารถพิมพ์ภาษาจีนผ่าน “โปรแกรมวิธีพินอิน” ในคอมพิวเตอร์ เพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยน หรือ บันทึกข้อมูล ต่างๆ ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว สำหรับผู้เรียนที่เรียนคำศัพท์และประโยคภาษาจีนมาไม่นาน สามารถบอกได้ว่า “โปรแกรมพิมพ์ภาษาจีนแบบวิธีพินอิน” ช่วยผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติง่ายต่อการพิมพ์อักษรจีนผ่านทางโทรศัพท์มือถือหรือโซเชียลมีเดียสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารได้ทันที พินอินจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนภาษาจีนในยุคข้อมูลข่าวสาร

汉语拼音学习内容

เนื้อหาการศึกษา “พินอิน”

包括3部分：声母、韵母及声。

แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

备注：以下相关泰文注音对照，仅供参考，具体发音，请以汉语发音为准。

หมายเหตุ เสียงภาษาไทยที่นำมาเทียบต่อไปนี้เป็นเพียงการออกเสียงที่ใกล้เคียง การออกเสียงที่ถูกต้องควรตามมาตรฐานของภาษาจีนเอง

1. 声母 (shēngmǔ) : 23个

พยัญชนะ 23 ตัว

声母 พยัญชนะ				所含韵母音 เสียงสระในตัว		发音特点 ลักษณะเด่นในการออกเสียง
b ฝ	p พ	m ม	f ฟ	e / o / uo	เออ / โอ / โว	双唇阻 เกิดจากริมฝีปาก
d ต	t ท	n น	l ล	e	เออ	舌尖阻 เกิดจากปลายลิ้น
g ก	k ค	h ฮ		e	เออ	舌根阻 เกิดจากโคนลิ้น
j จ	q ช	x ซ		i	อี	舌面阻 เกิดจากหน้าลิ้น
zh จ	ch ช	sh ซ	r ร	-i (后 หลัง)	รื่อ	舌尖后阻 เกิดจากปลายลิ้น
z จ	c ช	s ซ		-i (前 หน้า)	อื่อ	舌尖前阻 เกิดจากปลายลิ้น
y ย				i	อี	唇扁平 ริมฝีปากฉีกออก
w ว				u	อู	唇形圆 ริมฝีปากกลม

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

2. 韵母 (yùnmǔ) : 38个。分为:

สระ 38 ตัว แบ่งเป็น

1) 单韵母 (dān yùnmǔ) : 9个

สระเดี่ยว 9 ตัว

简单单韵母 6个 (jiǎndān dān yùnmǔ) ; 特殊单韵母 3个 (tèshū dān yùnmǔ) 。

สระเดี่ยวในรูปง่าย 6 ตัว และสระเดี่ยวพิเศษ 3 ตัว

1			2	3	4
a	o	e	i	u	ü
อา	โอะ	เออ	อี	อู	ยวี

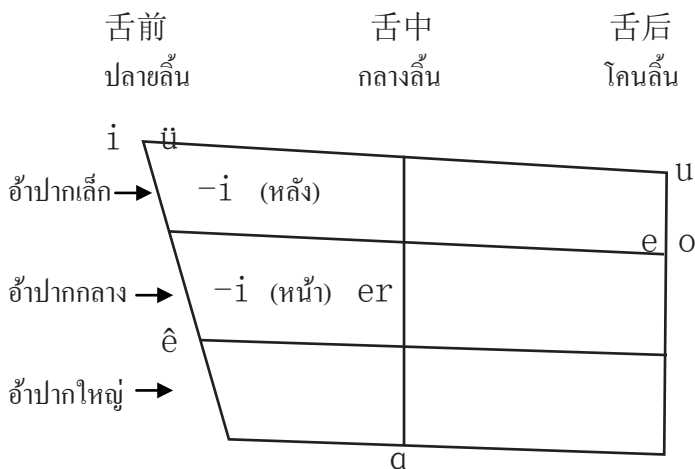
1		
-i	ê	er
อี๋, อี้	เอ	เออี๋

备注: 特殊单韵母在与声母或复合韵母拼读时, 有特殊的书写情况。

หมายเหตุ: สระเดี่ยวพิเศษในเวลาสะกดกับพยัญชนะหรือสระผสมจะมีรูปเขียนเป็นพิเศษ

单元音发音位置:

ตำแหน่งการออกเสียงของสระเดี่ยวภาษาจีน

特殊单韵母 ê 与其他单韵母组成的韵母:

สระเดี่ยวพิเศษ ê สะกดกับสระเดี่ยวตัวอื่น:

ü + ê → üê ลดรูปเป็น üe

i + ê → iê ลดรูปเป็น ie

ê + i → êi ลดรูปเป็น ei

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

2) 13个复合韵母 (fùhé yùnmǔ) 及16个鼻音韵母 (bíyīn yùnmǔ) :

สระผสม 13 ตัว และสระผสมนาสิก 16 ตัว

组别 กลุ่ม	单韵母 สระเดี่ยว (9)	复合韵母 สระผสม (13)				鼻音韵母					合计 รวม (38)
						สระผสมนาสิก (16)					
						前鼻韵(8) สระเสียง แม่กน		后鼻韵(8) สระเสียง แม่กง			
1	a o e (-i ê er)	ai อาช	ei เอ	ao อาว	ou โอว	an อัน	en เอน	ang าง	eng เอิง	ong โอง	15
2	i	ia ชา	ie เย	iao เี่ยว	iou(iu) อิ่ว	ian เียน	in อิน	iang เอียง	ing อิง	iong โยง	10
3	u	ua วา	uo วู	uai ว้าย	uei(ui) วุย	uan วาน	uen(un) เวิน	uang วาง	ueng เวิง		9
4	ü		üe เยว			üan เยวียน	ün ยวิน				4

3. 声调 (shēngdiào) : 4个基本声调和1个轻声 (qīngshēng) 声调

วรรณยุกต์ มีวรรณยุกต์พื้นฐาน 4 รูป พร้อมเสียงเบา 1 รูป

	第一声 เสียงที่ 1	第二声 เสียงที่ 2	第三声 เสียงที่ 3	第四声 เสียงที่ 4	轻声 เสียงเบา
声调符号 เครื่องหมายวรรณยุกต์	—	／	∨	＼	无调号 ไม่มีเครื่องหมายแสดง
对应泰语声调 เทียบวรรณยุกต์ไทยที่ใกล้เคียง	เสียงสามัญ	ไม้จัตวา +	ไม้เอก '	ไม้โท ๑	
音节举例 ตัวอย่างพยางค์เสียง	ā	á	ǎ	à	a
对应泰语音节 เทียบพยางค์เสียงไทยที่ใกล้เคียง	อา	อ้า	อ่า	อ๊า	อะ

(一) 汉语拼音发音器官图

ภาพแสดงอวัยวะในการออกเสียง

发音器官	Speech Organs	อวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง	
1. 上唇	shàngchún	Upper Lip	ริมฝีปากบน
2. 上齿	shàngchǐ	Upper Teeth	ฟันบน
3. 牙床	yáchuáng	Teethridge	เหงือก
4. 硬腭	yìng' è	Hard Palate	เพดานแข็ง
5. 软腭	ruǎn' è	Soft Palate	เพดานอ่อน
6. 小舌	xiǎoshé	Uvula	ลิ้นไก่
7. 下唇	xiàchún	Lower Lip	ริมฝีปากล่าง
8. 下齿	xiàchǐ	Lower Teeth	ฟันล่าง
9. 舌尖	shéjiān	Tips of the Tongue	ปลายลิ้น
10. 舌面	shémiàn	Blade of the Tongue	แผ่นลิ้น
11. 舌根	shégēn	Back of the Tongue	โคนลิ้น
12. 声带	shēngdài	Vocal Cords	เส้นเสียง
13. 鼻腔	bíqiāng	Nasal Cavity	โพรงจมูก

(二) 汉语拼音音节组成

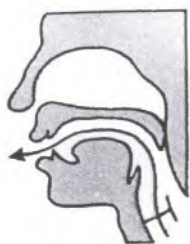
ส่วนประกอบของพยางค์เสียงตัวอักษรภาษาจีน

1. 声母

พยัญชนะ

1.1 双唇阻音

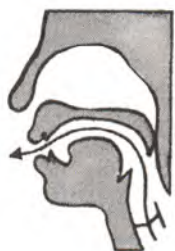
เสียงที่เกิดจากริมฝีปาก

b

双唇阻，不送气，清塞音。双唇紧闭，口腔充满气息，猛开双唇，使气流爆发而出，通称“不送气”。声带不振动。

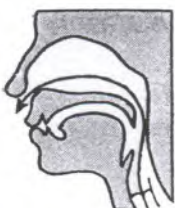
เสียงโฆษะ ไม่พ่นลม กักลมไว้ที่ริมฝีปาก ริมฝีปากชิดกันแน่น กักลมไว้ในช่องปาก และปล่อยลมออกมาอย่างรวดเร็ว รุนแรง โดยทั่วไปเรียกว่า “เสียงไม่พ่นลม” เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “บ”

p

双唇阻，送气，清塞音。发音部位和b一样，气流用力喷出，通称“送气”。

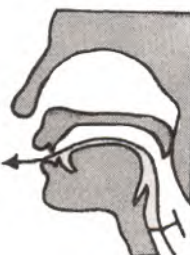
เสียงโฆษะ พ่นลม กักลมไว้ที่ริมฝีปาก ตำแหน่งการออกเสียงเหมือนกับ b ใช้แรงในการขับลมออกมา โดยทั่วไปเรียกว่า “เสียงพ่นลม” เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “พ (ผ)”

m

双唇阻，不送气，鼻音，双唇紧闭，软腭、小舌下垂，气流从鼻腔出来。声带振动。

เสียงนาสิก ไม่พ่นลม กักลมไว้ที่ริมฝีปาก ริมฝีปากชิดกันแน่น เพดานอ่อนและลิ้นต่ำลง ลมออกจากช่องจมูก เส้นเสียงสั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ม”

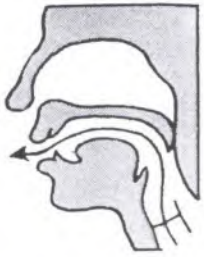
f

唇齿阻音，清擦音。上齿接触下唇，气流从中间摩擦而出。声带不振动。

เสียงเสียดแทรกเกิดจากริมฝีปากและฟัน ฟันบนแตะริมฝีปากล่าง ลมเสียดแทรกออกมาจากระหว่างกลาง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ฟ (ฝ)”

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

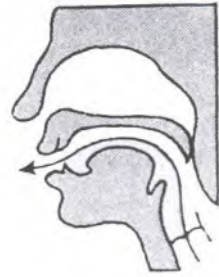
1.2 舌尖阻音 เสียงที่เกิดจากปลายลิ้น

d

舌尖阻，不送气，清塞音。舌尖顶上齿龈，口腔充满气息，猛把舌尖移下，使气流爆发而出。声带不振动。

เสียงโฆษะ ไม่พ่นลม กักลมไว้ที่ปลายลิ้น ปลายลิ้นดันไว้ที่เหงือก กักลมไว้ในช่องปาก เลื่อนปลายลิ้นลงอย่างรวดเร็วปล่อยลมออกมาอย่างรวดเร็ว เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ด”

t

舌尖阻，送气，清塞音。发音部位和d 一样，气流从口腔爆发而出时要送气。声带不振动。

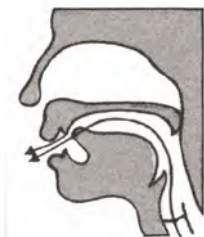
เสียงโฆษะ พ่นลม กักลมไว้ที่ปลายลิ้น ตำแหน่งการออกเสียงเหมือนกับ d ต้องพ่นลมขณะลมถูกปล่อยออกจากช่องปาก เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ต (ถ)”

n

舌尖阻，鼻音。舌尖顶上齿龈、软腭，小舌下垂，鼻腔打开，声带振动。

เสียงนาสิก กักลมไว้ที่ปลายลิ้น ปลายลิ้นดันเหงือกไว้เพดานอ่อนและลิ้นต่ำลง ช่องจมูกเปิดออก เส้นเสียงสั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “น”

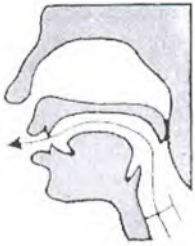
l

舌尖阻，边音。舌尖顶上齿龈，比n稍后，气流从舌前部两边出来。声带振动。

เสียงที่เปล่งออกโดยการใช้ปลายลิ้นแตะฟันบน เกิดจากการกักลมไว้ที่ปลายลิ้น ปลายลิ้นดันเหงือกไว้ก่อนไปด้านหลังมากกว่าnเล็กน้อย ลมออกทางด้านข้างทั้งสองของลิ้นส่วนหน้า เส้นเสียงสั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ล”

1.3 舌根阻音

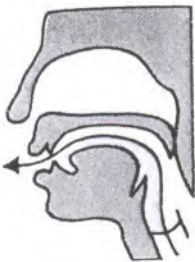
เสียงที่เกิดจากโคนลิ้น

g

舌根阻，不送气，清塞音。舌根顶住软腭，猛使舌根离开软腭，使气流爆发而出。声带不振动。

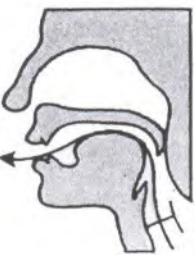
เสียงโฆษะ ไม่พ่นลม เสียงเกิดจากโคนลิ้น โคนลิ้นดันเพดานอ่อนไว้ และให้โคนลิ้นห่างออกจากเพดานอ่อนอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ลมถูกปล่อยออกมา เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ก”

k

舌根阻，送气，清塞音。发音部位和 g 一样，气流从口腔中爆发而出时要送气。声带不振动。

เสียงโฆษะ พ่นลม เกิดจากการกักลมไว้ที่โคนลิ้น ตำแหน่งการออกเสียงเหมือนกับ g ต้องพ่นลมขณะลมถูกปล่อยออกมาจากในช่องปาก เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ค (ข)”

h

舌根阻，清擦音。舌根接近软腭，气流从中间摩擦而出。声带不振动。

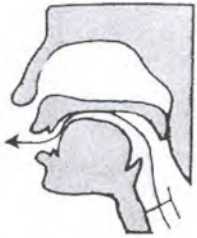
เสียงเสียดแทรก เกิดจากการกักลมไว้ที่โคนลิ้น โคนลิ้นวางอยู่ใกล้เพดานอ่อนลมถูกเสียดแทรกออกมาจากตรงกลาง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ฮ (ห)”

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

1.4 舌面阻音

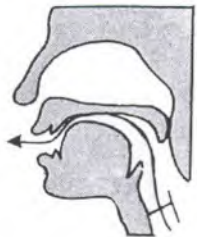
เสียงที่เกิดจากลิ้นส่วนหน้า

j

舌面阻，不送气，清塞擦音。舌面前部贴硬腭，舌尖顶下齿背，气流从舌面前部与硬腭之间爆发摩擦而出。声带不振动。

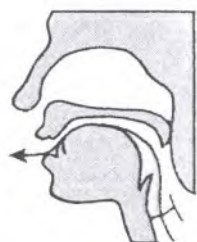
เสียงกึ่งโหมะกึ่งเสียดแทรก ไม่พ่นลม เกิดจากการกักลมไว้ที่ปลายลิ้น ลิ้นส่วนหน้าแตะเพดานแข็ง ปลายลิ้นดันด้านหลังฟันล่าง ลมถูกเสียดแทรกและปล่อยออกมาจากตรงกลางระหว่างลิ้นส่วนหน้าและเพดานแข็ง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “จ”

q

舌面阻，送气，清塞擦音。发音部位与j一样，要尽量送气。

เสียงกึ่งโหมะกึ่งเสียดแทรก พ่นลม เกิดจากการกักลมไว้ที่ลิ้นส่วนหน้า ตำแหน่งการออกเสียงเหมือนกับ j แต่ต้องพ่นลมแรงขึ้น เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “จี้”

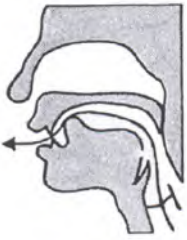

x

舌面阻，清擦音。舌面前部与硬腭相近，气流从舌面前部与硬腭间摩擦而出。声带不振动。

เสียงเสียดแทรก เกิดจากการกักลมไว้ที่ลิ้นส่วนหน้า ลิ้นส่วนหน้าอยู่ใกล้กับเพดานแข็ง มีลมเสียดแทรกออกมาจากตรงกลางระหว่างลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็ง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “จี้”

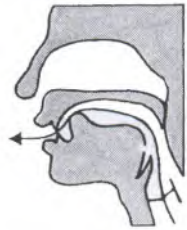
1.5 舌尖后阻音 เสียงที่เกิดจากด้านหลังปลายลิ้น

zh

舌尖后阻，不送气，清塞擦音。舌尖上卷顶住硬腭，气流从舌尖与硬腭间爆发摩擦而出，声带不振动。

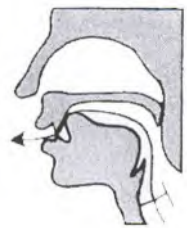
เสียงก้องโหมะกึ่งเสียดแทรก ไม่พ่นลม กักลมไว้ที่ด้านหลังลิ้น ปลายลิ้นม้วนขึ้นมาแตะเพดานแข็ง ลมเสียดแทรกและปล่อยออกมาจากตรงกลางระหว่างปลายลิ้นและเพดานแข็ง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “จื่อ”

ch

舌尖后阻，送气，清塞擦音。发音部位与zh一样，但要送气。

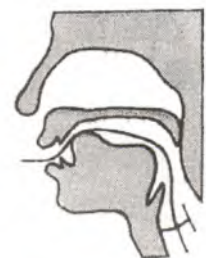
เสียงเหมือนกับ zh แต่ต้องพ่นลม เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ชี้อ”

sh

舌尖后阻，清塞音。舌尖上卷，接近硬腭，气流从舌尖与硬腭间摩擦而出。声带不振动。

เสียงโหมะ เกิดจากการกักลมไว้ที่ด้านหลังลิ้น ม้วนปลายลิ้นขึ้นแตะเพดานแข็ง มีลมเสียดแทรกออกมาตรงกลางระหว่างปลายลิ้นและเพดานแข็ง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ชี้อ”

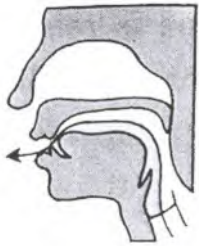
r

舌尖后阻，浊擦音。发音部位与sh一样，但是浊音。声带振动。

เสียงเสียดแทรกและสั่นสะเทือน เกิดจากการกักลมไว้ที่หลังปลายลิ้น ตำแหน่งการออกเสียงเหมือนกับ sh แต่เป็นเสียงสั่นสะเทือน เส้นเสียงสั่นสะเทือน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ยริ้อ”

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

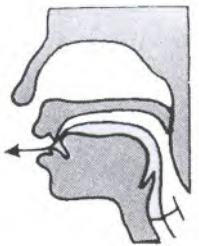
1.6 舌尖前阻音 เสียงที่เกิดจากด้านหน้าปลายลิ้น

Z

舌尖前阻，不送气，清塞擦音。发音时舌尖平伸，顶上齿背。然后舌尖移开些，让气流从口腔中所留的空隙间摩擦出来。声带不振动。

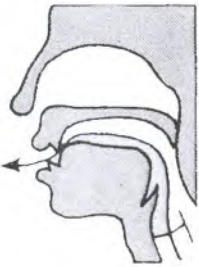
เสียงกึ่งโฆษะกึ่งเสียดแทรก ไม่พ่นลม เกิดจากการกักลมไว้ที่ด้านหน้าปลายลิ้น ขณะออกเสียงปลายลิ้นวางราบเรียบ และดันอยู่ด้านหลังฟัน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “จื่อ”

C

舌尖前阻，送气。清塞擦音。发音部位和z一样，要尽量送气。

เสียงกึ่งโฆษะกึ่งเสียดแทรก พ่นลม เกิดจากการกักลมไว้ที่ด้านหน้าปลายลิ้น ตำแหน่งการออกเสียงเหมือนกับ z และต้องพ่นลมออกมาอย่างแรง เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ชือ”

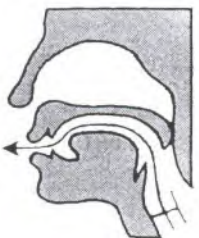
S

舌尖前阻，清擦音，舌尖接近下齿背，气流从舌面中缝跟上齿中间摩擦而出。

เสียงโฆษะ กักลมไว้ที่ด้านหน้าปลายลิ้น ปลายลิ้นอยู่ใกล้ด้านหลังฟันล่าง ลมจะถูกเสียดแทรกออกมาจากตรงกลางระหว่างตรงกลางลิ้นต่อกับตรงกลางฟันด้านบน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ซือ”

1.7 特别音

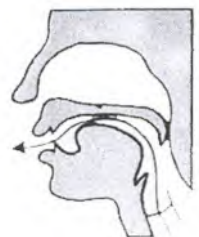
เสียงพิเศษ

y

开口度最小，唇扁平，舌位高、偏前，与 [i] 相同。

ไม่ต้องอ้าปากกว้าง ริมฝีปากนูนออก ระดับลิ้นสูง ค่อนไปทางด้านหน้า ออกเสียงเหมือน [i] เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “อี”

w

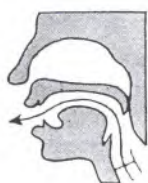
开口度最小，唇最圆，舌位高、偏后，与 [u] 相同。

ไม่ต้องอ้าปากกว้าง ริมฝีปากกลมที่สุด ระดับลิ้นสูง ค่อนไปทางด้านหลัง ออกเสียงเหมือน [u] เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “อู”

2. 韵母

สระ

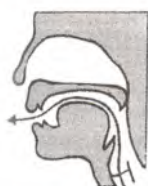
2.1 简单单韵母 สระเดี่ยวรูปง่าย

a

開口度最大，舌位最低，唇不圓。

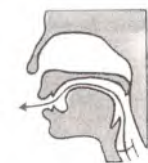
อ้าปากกว้างที่สุด ระดับของลิ้นอยู่ต่ำสุด ริมฝีปากไม่ห่อกลม เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “อา”

o

開口度中等，舌位半高、偏后、圓唇。

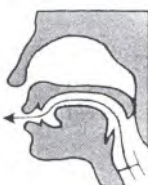
อ้าปากกว้างพอประมาณ ระดับของลิ้นอยู่ระดับสูงกลาง ก่อนไปทางด้านหลัง ริมฝีปากกลม เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “โอ”

e

開口度中等，舌位半高、偏后、唇不圓。

อ้าปากกว้างพอประมาณ ระดับของลิ้นอยู่ระดับสูงกลาง ก่อนไปทางด้านหลัง ไม่ห่อปาก เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “เออ”

i

開口度最小，唇扁平，舌位高、偏前。

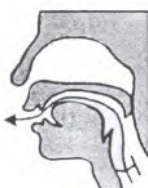
อ้าปากกว้างน้อยที่สุด ริมฝีปากถิกออก ระดับลิ้นสูง ก่อนไปทางด้านหน้า เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “อี”

u

開口度最小，唇最圓，舌位高、偏后。

อ้าปากกว้างน้อยที่สุด ริมฝีปากกลมที่สุด ระดับลิ้นสูง ก่อนไปทางด้านหลัง เทียบเสียงในภาษาไทย “อู”

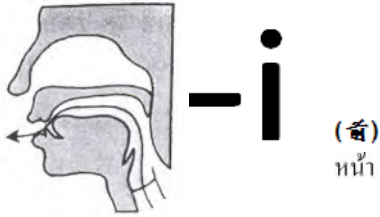
ü

舌位与[i]相同，但要圆唇，口形与[u]发音相近。

ระดับลิ้นเหมือนกับการออกเสียง [i] แต่ริมฝีปากกลม รูปปากในการออกเสียงใกล้เคียงกับ [u] เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือ “ยวี”

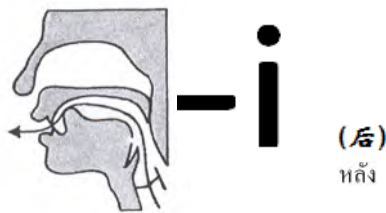
คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

2.2 特殊单韵母 สระเดี่ยวพิเศษ

舌尖前元音【i】，为 zi、ci、si 中的元音，舌尖接近下齿背，气流从舌面中缝跟上齿中间摩擦而出。发音近似于泰语中的“อือ”。

สระหน้าปลายลิ้น [i] เป็นสระที่อยู่ในพยางค์เสียง zi ci si ปลายลิ้นอยู่ใกล้ด้านหลังฟันล่างลมจะถูกเสียดแทรกออกมาจากตรงกลางระหว่างตรงกลางลิ้นต่อกับตรงกลางฟันด้านบน เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือคล้าย “อือ”

舌尖后元音【ɯ】，为 zhi、chi、shi、ri 中的元音，发音时舌尖上翘顶住硬腭，气流从舌尖与硬腭间爆发摩擦而出。发音近似于泰语中的 “อือร”

สระหลังปลายลิ้น [ɯ] เป็นสระที่อยู่ในพยางค์ zhi chi shi ri ปลายลิ้นงอขึ้นมา และเพดานแข็งลมเสียดแทรกและปล่อยออกมาจากตรงกลางระหว่างปลายลิ้นและเพดานแข็ง เทียบกับเสียงในภาษาไทยคือคล้าย “อือร”

注意：因为汉语普通话中i不出现 z、c、s 和 zh、ch、sh、r 之后，所以此7个声母后的i不能读成简单单韵母i。

ข้อควรสังเกต เนื่องจากเสียง [อิ] ในภาษาจีนกลางจะไม่สามารถปรากฏอยู่หลังพยัญชนะ z c s และ zh ch sh r ได้ ดังนั้นตัว i ที่อยู่หลังพยัญชนะข้างต้น จึงไม่สามารถอ่านออกเสียงเป็น [อิ] ได้

口半开，舌位半低，舌头前伸使舌尖抵住下齿背，唇形不圆。发音近似于泰语中的 “เอ”，不能直接与声母拼读，但常省写为 “e” 后隐形于韵母 ei、ie 和üe 中。例词：

อ้าปากพอประมาณ ตำแหน่งลิ้นอยู่ระดับต่ำกลาง ชีตลิ้นไปข้างหน้าโดยให้ปลายลิ้นหนุนที่หลังฟันล่าง รูปปากไม่กลม ออกเสียงคล้ายสระ “เอ” ในภาษาไทย และไม่สามารถใช้สะกดเสียงกับพยัญชนะได้โดยตรง แต่มักจะเขียนลดรูปเป็น “e” แล้วปรากฏตัวอยู่ในสระ ei ie และ üe ด้วย เช่น

hēi	yě	xué
黑	也	学
ดำ	ก็	เรียน

为卷舌元音，先把舌位放至发e的位置，然后再将舌尖卷起来对着硬腭。发音近似于泰语中的 “เออร” 。例词：

เป็นสระม้วนลิ้น วางลิ้นไว้ตรงตำแหน่งที่จะออกเสียง e ก่อน หลังจากนั้นค่อยม้วนลิ้นขึ้นให้ตรงกับเพดานแข็ง ออกเสียงคล้าย “เออร” ในภาษาไทย ตัวอย่างคำศัพท์ เช่น

érzi	èrshí	nǎr	huār
儿子	二十	哪儿	花儿
ลูกชาย	ยี่สิบ	ที่ไหน	ดอกไม้

备注：单韵母发音的特点是：自始至终口形不变，舌位不移动。

หมายเหตุ ลักษณะการออกเสียงของสระเดี่ยวคือ รูปปากตั้งแต่เริ่มออกเสียงจนจบการออกเสียงจะไม่มีเปลี่ยนแปลง และ ตำแหน่งลิ้นก็ไม่มีเคลื่อนที่

2.3 复合韵母 สระผสม

复韵母由两个或三个元音结合而成。普通话共有十三个复韵母：

สระผสมเกิดจากการผสมเสียงของสระเดี่ยว 2 หรือ 3 ตัว ด้วยกัน ในภาษาจีนสระผสมมีทั้งหมด 13 ตัว คือ

a-	ai	ao			(2)
e-	ei				(1)
o-	ou				(1)
i-	ia	ie	iao	iou	(4)
u-	ua	uo	uai	uei	(4)
ü-	üe				(1)
					(13)

注意：ei、ie和üe中的e是单韵母ê的省写。

ข้อควรสังเกต e ที่อยู่ใน ei ie และ üe เป็นการย่อรูปจากสระเดี่ยว ê

备注：复合韵母的发音的特点是：从一个元音的发音动作迅速向另一个元音的发音动作过渡，口形和舌位都有移动；发音过程中，各元音的长短及响度不同。

หมายเหตุ ลักษณะการออกเสียงของสระผสมคือ จากเสียงสระเดี่ยวตัวหนึ่งไปหาเสียงสระอีกตัวหนึ่งอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว โดยรูปปากและตำแหน่งลิ้นล้วนมีการเปลี่ยนหรือเคลื่อนที่ ระหว่างการออกเสียง สระเดี่ยวแต่ละตัวจะมีความยาวและความดังของเสียงต่างกัน

根据以上特点，可将复韵母再分为以下三类：

ซึ่งตามลักษณะดังกล่าว สามารถแบ่งสระผสมได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

1) 前响韵母，前一元音清晰响亮，音值稍长：ai ei ao ou

สระเน้นเสียงหน้า ออกเสียงสระตัวข้างหน้าให้ชัดและดังพร้อมลากเสียงยาว โดยมี ai ei ao ou

2) 后响韵母，后一元音清晰响亮，音值稍长：ia ie ua uo üe

สระเน้นเสียงหลัง ออกเสียงสระตัวข้างหลังให้ชัดและดังพร้อมลากเสียงยาว โดยมี ia ie ua uo üe

3) 中响韵母，中位元音清晰响亮，音值稍长：iao iou uai uei

สระเน้นเสียงกลาง ออกเสียงสระตัวตรงกลางให้ชัดและดัง พร้อมลากเสียงยาว โดยมี iao iou uai uei

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

2.4 鼻音韵母 สระผสมนาสิก

鼻音韵母由一个或两个元音后面带上鼻辅音构成的韵母。鼻音韵母共有十六个：

สระผสมนาสิกเกิดจากการผสมเสียงของสระเดี่ยว 1 หรือ 2 ตัว ตามหลังด้วยเสียงนาสิก ในภาษาจีนสระผสมนาสิกทั้งหมดมี 16 ตัว คือ

-n: an en in ian uan üan uen ün (8)

-ng: ang ong eng ing iang iong uang ueng (8)

其中韵尾 “-n” 可对应于泰语中的 “แม่กน” , “-ng” 对应于 “แม่กง” 。

โดยตัวสะกด “-n” จะเปรียบเทียบกับ “แม่กน” และ “-ng” เปรียบเทียบกับ “แม่กง” ในภาษาไทยได้

3. 声调

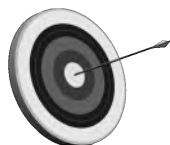
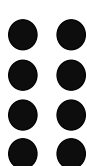
เสียงวรรณยุกต์

3.1 基本声调 วรรณยุกต์พื้นฐาน

汉语普通话有四个基本声调，合称为“四声”，分别使用以下声调符号来表示：“-”（第一声）；“ˊ”（第二声）；“ˇ”（第三声）；“ˋ”（第四声）。声调不同，表达的意义不同。例如：

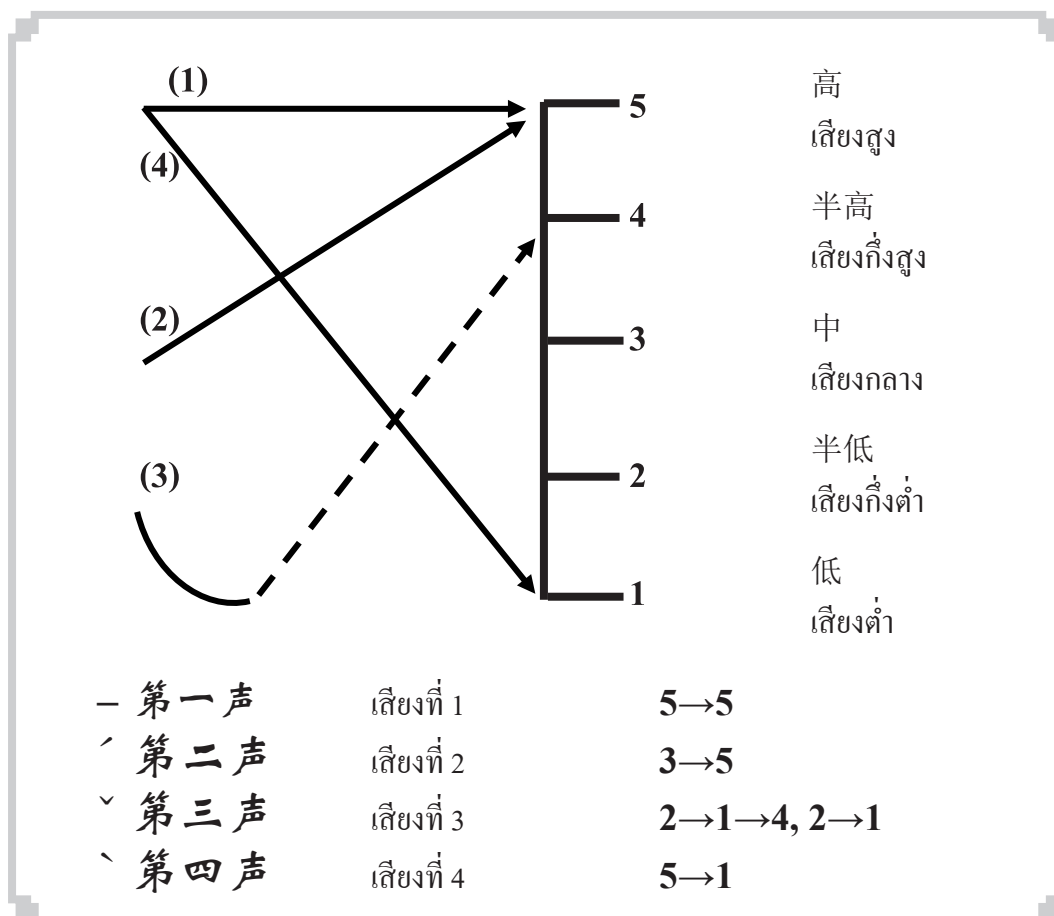
ภาษาจีนกลางมีเสียงวรรณยุกต์พื้นฐานอยู่ 4 ตัว เรียกรวมกันว่า “4 เสียง” ซึ่งใช้เครื่องหมายตามลำดับต่อไปนี้แสดง “-” (เสียงที่ 1) “ˊ” (เสียงที่ 2) “ˇ” (เสียงที่ 3) “ˋ” (เสียงที่ 4) ซึ่งวรรณยุกต์ต่างกัน ความหมายของคำก็จะต่างกันไปด้วย เช่น

bā	bá	bǎ	bà
八	拔	靶	爸
แปด	ดึง, ถอน	เป้า	พ่อ
mā	má	mǎ	mà
妈	麻	马	骂
แม่	ชา (เป็นคำคุณศัพท์)	ม้า	คำ
yī	yí	yǐ	yì
衣	移	椅	亿
หนึ่ง	เคลื่อนย้าย	เก้าอี้	หนึ่งร้อยล้าน

汉语拼音声调音高示意图

ภาพแสดงระดับเสียงของวรรณยุกต์ภาษาจีน

3.2 轻声

พยางค์เสียงเบา

轻声，即汉语中在拼写时无声调符号，发音时须轻而短的音节。轻声是“四声”的特殊音变，其音高受前面一个音节声调的影响而有变化。例如：

เสียงเบาคือพยางค์เสียงที่เวลาเขียนไม่มีเครื่องหมายวรรณยุกต์แสดงระดับเสียงและเวลาออกเสียงต้องเบาๆ สั้นๆ ด้วย ซึ่งเสียงเบาเป็นการผันเสียงของวรรณยุกต์ “4 เสียง” ในกรณีพิเศษ ระดับความสูงของเสียงเบาจะเปลี่ยนแปลงตามเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่อยู่ด้านหน้า เช่น

māma
妈妈
คุณแม่

báide
白的
แบบสีขาว

nimen
你们
พวกคุณ

bàba
爸爸
คุณพ่อ

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

汉语词读轻声的情况主要有以下几种情况：

คำศัพท์ที่ต้องออกเสียงเป็นเสียงเบาในภาษาจีน หลักๆ มีดังนี้

1) 结构助词：的、地、得，都读de。如：

คำเสริมบอกโครงสร้าง 的 地 得 ล้วนอ่านเป็นเสียงเบา de เช่น

wǒ de jiā	qīngqīng de shuō	zuò de hěnhǎo
我的家	轻轻地	做得很好
บ้านของฉัน	พูดอย่างเบาๆ	ทำได้ดีมาก

2) 动态助词：着(zhe)、了(le)、过(guo)、呢(ne)。如：

คำเสริมบอกอาการ 着 了 过 呢 ต้องอ่านเป็นเสียงเบา ซึ่งคือ zhe le guo ne ตามลำดับ เช่น

tīng zhe gē kāichē	mǎi le yí ge
听着歌开车	买了一个
ฟังเพลงขณะขับรถ	ซื้อแล้ว 1 อัน
qù guò Zhōngguó	wǒ kàn diànyǐng ne
去过中国	我看电影呢
เคยไปประเทศจีน	ฉันดูหนังอยู่

3) 语气助词：吗(ma)、呢(ne)、吧(ba)、啊(a)、啦(la)、呀(ya)、嘛(ma)等。如：

คำเสริมบอกน้ำเสียง 吗 呢 吧 啊 啦 呀 嘛 ฯลฯ ต้องอ่านเป็นเสียงเบาหมด ซึ่งคือ ma ne ba a la ya ma ตามลำดับ เช่น

lái ma	tā ne	qù ba	zǒu a
来吗	他呢	去吧	走啊
มาไหม	เขาละ	ไปเถอะ	ไปกัน
shì la	chī ya	hǎo ma	
是啦	吃呀	好嘛	
ใช่แล้ว	กินสิ	ดีนี่	

4) 几个意义较虚的词尾（词后缀）：

ปัจจัย (อุปสรรค) เสริมท้ายจำนวนหนึ่งที่มีความหมายไม่ค่อยแท้ (หมายถึงหน่วยคำเสริมท้ายที่ต้องนำไปประกอบกับคำอื่น จึงจะมีความหมายอย่างชัดเจน)

— “么”读“me”，如：

คำ 么 อ่านว่า me เช่น

zhè me	nà me	zěn me	duō me
这么	那么	怎么	多么
อย่างนี้	อย่างนั้น	อย่างไร	ขนาดนั้น

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

- 复数词缀“们”读轻声“men”，如：

ปัจจัยเสริมแสดงพหูพจน์ 们 อ่านว่า men เช่น

wǒ men	péngyǒu men	háizi men
我 _们	朋友 _们	孩子 _们
พวกเรา	พวกเรา	พวกเรา

- “来、把”，附加在十、百、千、万等数词或量词后面，表示约数时，分别读作“lai”和“ba”，如：

คำ 来 把 ใช้ในกรณีแนบท้ายหลังคำบอกจำนวน 十 百 千 万 ฯลฯ หรือ หลังคำลักษณนาม เพื่อใช้แสดงจำนวนประมาณนั้น ทั้งสองต้องอ่านเป็นเสียงเบา คือ lai กับ ba เช่น

shí lai gōngjīn	sān bǎi lai rén	gè ba yuè
十 _来 公 _斤	三 _百 来 _人	个 _把 月
สิบกิโลกรัม	สามร้อยคน	หนึ่งเดือน

- 名词后缀“子、头”分别读作“zi”和“tou”，如：

ปัจจัยเสริมท้ายของคำนาม 子 头 ต้องอ่านเป็นเสียงเบา คือ zi กับ tou เช่น

车 _子 chēzi	รถ	刀 _子 dāozi	มีด	桌 _子 zhuōzi	โต๊ะ
胖 _子 pàngzi	คนอ้วน	呆 _子 dāizi	คนเขื่อง	傻 _子 shǎzi	คนโง่
馒 _头 mántou	หมั่นโถว	石 _头 shítou	ก้อนหิน	砖 _头 zhuāntou	อิฐ
苦 _头 kǔtou	ทุกข์ทรมาน	甜 _头 tiántou	หวาน	赚 _头 zhuàntou	กำไร
奔 _头 bèntou	ความคาดหว้ง	念 _头 niàntou	ความคิด	枕 _头 zhěntou	หมอน

- 5) 叠音词，尤其是叠音亲属称谓中的第二个音节，如：

พยางค์ที่ 2 ในคำเสียงซ้ำ โดยเฉพาะในคำเสียงซ้ำที่เป็นคำเรียกสมาชิกเครือญาติกัน เช่น

- 叠音亲属称谓：

คำเรียกสมาชิกเครือญาติที่เป็นคำเสียงซ้ำ

爷 _爷 yéye	ปู่	奶 _奶 nǎinai	ย่า	爸 _爸 bàba	พ่อ
哥 _哥 gēge	พี่ชาย	弟 _弟 dìdi	น้องชาย	姐 _姐 jiějie	พี่สาว
伯 _伯 bóbo	ลุง	婶 _婶 shěnshen	อาสะใภ้	公 _公 gōnggong	ตา
叔 _叔 shūshu	อาชาย	姑 _姑 gūgu	อาสาว	舅 _舅 jiùjiu	น้า

- 常见叠音词：

คำเสียงซ้ำที่พบเห็นบ่อย

娃 _娃 wáwa	ตุ๊กตา	星 _星 xīngxing	ดวงดาว	猩 _猩 xīngxing	ชะนี
---------------------	--------	-------------------------	--------	-------------------------	------

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

6) 动词重叠形式的后一个音节。如:

พยางค์ที่อยู่ท้ายในรูปการซ้ำคำของคำกริยา เช่น

看看 kànkàn ดูหน่อย 研究研究 yánjiūyánjiū ศึกษาหน่อย

7) 用在名词或代词后面表示方位的语素或词。如:

หน่วยคำหรือคำที่อยู่หลังคำนามหรือคำสรรพนามที่ใช้แสดงตำแหน่งทิศทาง เช่น

桌上 zhuōshàng บนโต๊ะ 山下 shānxià ดินเขา 上面 shàngmian ข้างบน
这边 zhèbian ทางนี้ 那边 nàbian ทางนั้น 屋子里 wūzili ในห้อง

8) 用在其他动词或形容词后面的趋向动词“来、去、回来、出去……”等，如:

คำกริยาบอกทิศทางการเคลื่อนไหว 来 去 回来 出去 ในกรณีไว้หลังคำกริยาชนิดอื่นๆ หรือหลังคำคุณศัพท์ เช่น

回来 huílai กลับมา 出去 chūqu ออกไป
跑过来 pǎoguolai วิ่งมานี้ 走过去 zǒuguoqu เดินไปโน้น

9) “一”、“不” 嵌在词中时分别读轻声“yi”和“bu”。如:

กรณีคำ 一 กับ 不 ใช้ในรูป A-A และ A不A ทั้งสองคำต้องอ่านเป็นเสียงเบา คือ yi กับ bu เช่น

看一看 kànyikàn ดูหน่อย 想一想 xiǎngyixiǎng คิดหน่อย
去不去 qùbuqù ไปไม่ไป 要不要 yàobuyào ต้องการ ไม่ต้องการ

10) 量词“个”在加上数词后读轻声“ge”。如:

คำลักษณนาม 个 เมื่อไว้หลังคำบอกจำนวนแล้วต้องอ่านเป็นเสียงเบา คือ ge เช่น

yí ge wǔ ge wèntí hěn duō ge gōngsī
一个 五个问题 很多个公司
หนึ่งอัน ห้าคำถาม หลายบริษัท

11) 部分常用双音节词的第二个音节，习惯上读轻声。如:

ในคำศัพท์สองพยางค์ที่ใช้บ่อยมีอยู่จำนวนหนึ่งมักจะอ่านพยางค์เสียงที่สองให้เป็นเสียงเบา เช่น

名词: คำนาม

耳朵 ěrduo	หู	父亲 fùqin	พ่อ	眉毛 méimao	คิ้ว
尾巴 wěiba	หาง	先生 xiānsheng	คุณผู้ชาย	嘴巴 zuǐba	ปาก
玻璃 bōli	แก้ว	灯笼 dēnglong	โคมไฟ	东西 dōngxi	สิ่งของ
功夫 gōngfu	กังฟู	关系 guānxi	เกี่ยวข้อง	喇叭 lǎba	แตร
棉花 miánhua	ใยฝ้าย	消息 xiāoxi	ข่าวสาร	衣服 yīfu	เสื้อผ้า

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

地方 dìfāng สถานที่ 月亮 yuèliang พระจันทร์ 困难 kùnnan ความลำบาก

形容词: คำคุณศัพท์

糊涂 hútu อยู่เหิง 客气 kèqi เกรงใจ 马虎 mǎhu สะเพร่า
暖和 nuǎnhuo อบอุ่น 蹊跷 qīqiao แปลกประหลาด 清楚 qīngchu ชัดเจน

动词: คำกริยา

哆嗦 duōsuo ตัวสั่น 告诉 gàosu บอก 唠叨 láodao จีบ่น
喜欢 xǐhuan ชอบ 愿意 yuànyì เต็มใจ 招呼 zhāohu ทักทาย

需要特别注意的是，除了以上这些有较强规律性的情况外，汉语中还有一小部分复音词，这些词读轻声与否意义不同，如：

สิ่งที่ต้องสังเกตเป็นพิเศษคือนอกจากหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่ได้แนะนำมาข้างต้นแล้ว ในภาษาจีนยังมีคำศัพท์กลุ่มหนึ่ง ซึ่งเทียบในภาษาไทยถือว่าเป็นคำพ้องรูปกรณีหนึ่ง คำเหล่านี้อ่านเป็นเสียงเบาหรือไม่เช่นนั้นจะมีผลต่อความหมายของคำด้วย เช่น

序号 ลำดับ	词条 คำศัพท์	读原调及词语意义 อ่านตามเสียงวรรณยุกต์เดิม และ ความหมาย		读轻声及词语意义 อ่านตามเสียงเบา และ ความหมาย	
1.	大意	dàyi	内容的大概意思 ความหมายคร่าวๆ ของเนื้อหา	dàyi	不小心 ประมาท/ไม่ระมัดระวัง
2.	地道	dìdào	地下的通道 อุโมงค์ใต้ดิน	dìdao	纯正 ของแท้/แท้จริง/ได้มาตรฐาน
3.	地方	dìfāng	除中央外 各级行政区划的统称 ส่วนท้องถิ่น ซึ่งคือคำเรียกรวมทุกระดับเขตการปกครองที่นอกจากสถาบันส่วนกลาง	dìfang	某一区域、空间、部位 ท้องที่บางท้องที่ หรือพื้นที่บางพื้นที่ ตำแหน่งบางตำแหน่ง
4.	东西	dōngxī	方位“东”和“西” ทิศตะวันออกและตะวันตก	dōngxī	物体 สิ่งของ
5.	对头	duìtóu	正确、合适，正常 ถูกต้อง เหมาะสม, ปกติ	duìtou	对手 คู่แข่ง/คู่แข่ง/ศัตรู
6.	老子	lǎozǐ	中国古代一思想家的称呼 คำเรียกของนักคิดท่านหนึ่งในยุคจีนโบราณ	lǎozi	父亲；骄傲的人自称 พ่อ (ในภาษาพูด), คำที่วางมาดใหญ่โตใช้เรียกตนเอง เทียบภาษาไทยคือ ข้า หรือกู

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

7	厉害	lìhài	利益和损害 ประโยชน์และความเสียหาย/ ส่วนได้และส่วนเสีย	lìhai	难以对付或忍受 ยากที่จะรับมือหรือจัดการ หรือ อดทนได้ มีความหมายว่าร้ายแรง รุนแรง ดูเด็ด หรือ ร้ายกาจ เป็นต้น
8	孙子	sūnzi	中国古代一军事家的称呼 คำเรียกของนักการทหารท่าน หนึ่งในยุคจีนโบราณ	sūnzi	儿子的儿子 ลูกชายของลูกชาย
9	兄弟	xiōngdì	弟弟 น้องชาย	xiōngdì	哥哥和弟弟 พี่ชายและน้องชาย
10	运气	yùnqì	把力气贯注到 身体某一部分 เกร็งกำลังให้ไปอยู่ในส่วน หนึ่งส่วนใดของร่างกาย	yùnqì	命运 ดวงชะตา/โชคชะตา/โชคดี
11	照应	zhàoyìng	配合，呼应 ประกอบกัน, ประสานกัน	zhàoyìng	照料 ดูแล

轻声词语在汉语中数量众多，因此，要掌握好轻声，除平时按上面介绍的规律多积累外，还应勤查词典，以提高准确表达词义的能力。

เนื่องจากคำเสียงเบาในภาษาจีนมีจำนวนเยอะมาก ดังนั้น หากต้องการอ่านคำเสียงเบาได้ดี นอกจากควรปฏิบัติตามหลักต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเพื่อสะสมประสบการณ์แล้ว ผู้ศึกษายังต้องหมั่นเปิดใช้พจนานุกรม เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำมากขึ้น

3.3 标调规则 หลักการใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์

汉语拼音《标调歌》：

กลอนการใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์

四个声调是四顶帽，

六个单韵母抢着要，

谁的口大给谁标，

i、u并列往后跑。

- วรรณยุกต์มี 4 คำ เปรียบเสมือนมีหมวก อยู่ 4 ใบ

- บรรดาสระเดี่ยวจึงแย่งกันจะนำหมวกมาสวมใส่กัน

- โดยตัดสินให้คนที่ออกเสียงอ้าปากได้กว้างกว่านั้นได้สิทธิ์

- พร้อมเสริมด้วยกฎเพิ่มเติม คือ หากพบ i u เรียงกัน ให้คนอยู่หลังได้สิทธิ์ใส่

例如：เช่น

① a o e i u ü

跑	pǎo	วิ่ง	白	bái	ขาว	虾	xiā	กุ้ง
狗	gǒu	สุนัข	锅	guō	กระทะ	写	xiě	เขียน

② i 、 u

锈	xiù	สนิม	贵	guì	แพง	灰	huī	เทา
---	-----	------	---	-----	-----	---	-----	-----

3.4 变调现象 กฎการผันเสียง

1) “三声” 变调 การเปลี่ยนเสียงของเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3

汉语普通话中，三声音节只有在作强调时才会读全三声，即发音须先降后升。多数情况下，三声音节会有如下两种变调(biàndiào)情况：

ในภาษาจีนกลาง พยางค์เสียงที่เป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 3 จะออกเสียงในรูปเต็มก็ต่อเมื่อต้องการเน้นหนัก คือในการออกเสียงต้องลงต่ำก่อนแล้วค่อยขึ้นสูงต่อ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว วรรณยุกต์ที่ 3 จะมีการผันเสียงใน 2 กรณีดังนี้

①在第一、第二、第四声前，读作“半三声(bàn sān sheng)”，即只发三声的前一半，也就是降调部分，后一半消失。例如：

เมื่ออยู่หน้าเสียงที่ 1 2 และ 4 จะผันเสียงเป็น “半三声” (เสียงที่ 3 ในรูปกึ่งเสียง) คือออกเสียงแค่ครึ่งหนึ่งของช่วงหน้าเสียง 3 ซึ่งคือช่วงที่เสียงลดนั่นเอง ส่วนเสียงช่วงหลังที่ขึ้นเสียงสูงนั้นจะหายไป ตัวอย่างเช่น

shǒuxiān	měiguó	guǎnggào
首先	美国	广告
อันดับแรก	ประเทศอเมริกา	โฆษณา

②当两个或两个以上三声音节连在一起时，一般情况，位于前面的三声音节须变作二声来发音，最后一个才发三声。例如：

เมื่อมีพยางค์เสียง 3 อยู่ติดกัน 2 คำ หรือ 2 คำ ขึ้นไป โดยทั่วไป คำที่อยู่หน้าจะผันเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 ส่วนคำสุดท้ายออกเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 เหมือนเดิม ตัวอย่างเช่น

nǐhǎo→níhǎo	hěnzǎo→hénzǎo	zhěnsuǒ→zhénsuǒ
你好	很早	诊所
สวัสดี	เข้ามา	คลินิก

wǒqǐngnǐ→wóqíngnǐ	zhǎnlǎnguǎn→zhánlánguǎn
我请你	展览馆
ฉันเชิญคุณ	หอพิพิธภัณฑ์

但是，如果后两个音节结合得较紧密（如：为同个词）时，一般第一个字读“半三声”，第二个字读第二声，第三个字读第三声。例如：

แต่ถ้าหากว่า มีพยางค์เสียงสองคำหลัง ซึ่งรวมเป็นคำเดียวกันที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้แล้ว โดยปกติจะให้พยางค์แรก ออกเสียงเป็น “(เสียงที่ 3 ในรูปกึ่งเสียง)” และพยางค์ที่ 2 ผันเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 ส่วนพยางค์ที่ 3 จะออกเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ดังเดิม

hěnyǒnggǎn→hěnyónggǎn	zhǐlǎohǔ→zhǐláo hǔ
很勇敢	纸老虎
กล้าหาญมาก	เสือกระดาษ (สำนวนจีน)

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

2) “一” 的变调 การเปลี่ยนเสียงของ “一”

数词“一”的本调是第一声，在单独念、数数或表示号码时，读本调，即“yī”。如“一”后跟有其他音节时，会有两种音变情况，如下：

เสียงเดิมของคำบอกจำนวน“一”คือเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 1 ซึ่งเวลาอ่านคำฟัง นับตัวเลขหรือการบอกหมายเลข จะออกเสียงเป็นเสียงดังเดิม คือ“yī” และหากหลัง“一” มีพยางค์เสียงอื่นตามอยู่“一” จะมีการผันเสียงใน 2 กรณี ดังนี้

① “一”后音节为第一、第二、第三声时，“一”须发第四声，即“yì”，例如：

เมื่อพยางค์เสียงที่ 1 2 และ 3 ตามหลัง“一” ต้องผันเสียงเป็นวรรณยุกต์ที่ 4 ซึ่งคือ“yì” ตัวอย่างเช่น

yìzhāng

一张

หนึ่งใบ

yìnián

一年

หนึ่งปี

yìběn

一本

หนึ่งเล่ม

② “一”后音节为第四声时，“一”须发第二声，即“yí”，例如：

เมื่อพยางค์เสียงที่ 4 ตามหลัง“一” ต้องผันเสียงเป็นวรรณยุกต์ที่ 2 ซึ่งคือ“yí” ตัวอย่างเช่น

yí gè

一个

หนึ่งอัน

yíjiàn

一件

หนึ่งชิ้น

yí lì

一粒

หนึ่งเม็ด

3) “不” 的变调 การผันเสียงของ “不”

“不”在单独使用以及在词句中处于第一、二、三声音节前边时，均读其本调“bù”；但其在第四声音节前时，须变调为第二声，即“bú”。例如：

คำว่า“不” เมื่อใช้เดี่ยวๆ รวมถึงวางไว้ด้านหน้าคำที่มีเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 1, 2 และ 3 แล้ว จะอ่านเป็นเสียง“bù” แต่ในกรณี ที่คำว่า“不” วางไว้ด้านหน้าคำที่มีเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 4 ต้องอ่านเป็นเสียง“bú” ตัวอย่างเช่น

bù hē

不喝

ไม่ดื่ม

bù gāo

不高

ไม่สูง

bù nán

不难

ไม่ยาก

bù lái

不来

ไม่มา

bù hǎo

不好

ไม่ดี

bù xiǎo

不小

ไม่เล็ก

bú qù

不去

ไม่ไป

bú xiè

不谢

ไม่ต้องเกรงใจ

(三) 汉语拼音拼写规则

กฎเกณฑ์การเขียนพินอิน

1. 整体认读音节

การเขียนพินอินในรูปพยางค์พิเศษ

1.1 声母整体认读音节书写

การเขียนพยัญชนะในรูปพยางค์พิเศษ 7 ตัว

(-i) zhi chi shi ri
(-i) zi ci si

1.2 韵母整体认读音节书写

การเขียนสระในรูปพยางค์พิเศษ 9 ตัว

(i) yi yin ying ye(ê)
(u) wu
(ü) yu yue yuan yun

2. 韵母省写及变形

การเปลี่ยนรูปและลดรูปของสระ

2.1 韵母i在标上声调后，须去掉点。例如：

สระ i เมื่อต้องเขียนเครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับเสียง ให้ลบจุดที่อยู่ด้านบนออก เช่น

tī、tí、tǐ、tì (踢、提、体、替)

2.2 ü 行韵母在与声母 j、q、x、y 相拼时须去掉两点，但发音不变。如下表：

กลุ่มสระที่มี ü นำหน้า เมื่อนำมาประกอบกับพยัญชนะ j q และ x ต้องลบจุด 2 จุดที่อยู่ด้านบนออก แต่เวลาอ่านออกเสียง จะอ่านออกเสียงตามสระ ü เหมือนเดิม

	ü	üe	üan	ün
j	ju	jue	juan	jun
q	qu	que	quan	qun
x	xu	xue	xuan	xun
y	yu	yue	yuan	yun

2.3 复韵母iou、uei、uen 在与声母相拼后，依次省写为 iu、ui、un。例如：

สระผสม iou uei และ uen เมื่อประกอบกับบรรดาพยัญชนะแล้ว จะต้องลดรูปเป็น iu ui และ un ตามลำดับ เช่น

n→ióu →niú 牛 วัว
t→uěi →tuǐ 腿 น่อง, ขา
d→uēn →dūn 吨 ตัน, พันกิโลกรัม

คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

- 2.4 er ใน汉语口语中常紧附于其他音节后，构成“儿化”音节。在这类音节中，er 须省写为“r”。汉字写法是在原汉字之后写上“儿”字。例如：
สระ“er” เมื่อรวมกับสระตัวอื่นจะกลายเป็นหนึ่งเสียง“er” การเขียนสระที่มีเสียง“er” คือเติม“r” ด้านหลังสระเดิม ส่วนการเขียนตัวอักษรจีนคือเติม“儿” เข้าไปด้านหลัง (บางครั้งสามารถละได้) เทียบเสียงในภาษาไทย “เออร์”

huàr	nǎr	wánr
画儿	哪儿	玩儿
รูปภาพ	ที่ไหน	เล่น

3. 字母大写

กฎในการเขียนตัวอักษรใหญ่

- 3.1 句首字母须大写。例如：

อักษรที่อยู่หน้าประโยคต้องเขียนเป็นตัวใหญ่ เช่น

Tā shì yíge kě' ài de gūniang.

她是一个可爱的姑娘。

เขาเป็นสาวที่น่ารัก คนหนึ่ง

Qīngqīng de wǒ zǒu le...

轻轻地我走了……（《再别康桥》—徐志摩）

ฉันไปอย่างเงียบๆ

- 3.2 专有名词和专用短语中各音节首字母须大写。例如：

อักษรตัวแรกในแต่ละพยางค์ของคำเฉพาะหรือวลีเฉพาะต้องเขียนเป็นอักษรตัวใหญ่ เช่น

Zhōnghuá Rénmín Gònghéguó

中华人民共和国

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

Liú Déhuá

刘 德华

หลิว เต๋อ หัว

- 3.3 标题中的拼音字母可全部大写，也可只大写每个词的首字母。例如：

อักษรทั้งพยางค์และสระที่ใช้ในหัวข้อบทความต่างๆ สามารถเขียนเป็นตัวใหญ่ทุกตัว หรือเขียนเฉพาะอักษรตัวแรกของพยางค์เสียงคำศัพท์แต่ละคำเป็นตัวใหญ่ก็ได้ เช่น

ZHŌNG GUÓ JING JI Zhōngguó Jīngjì

中国 经济 หรือ 中国 经济

เศรษฐกิจของประเทศไทย

4. 拼音书写格式

รูปแบบการเขียนพินอิน

给汉字注音或拼写普通话，有两种格式：

การเขียนแบบทีละคำ และการเขียนเชื่อมคำ มี 2 รูปแบบดังนี้

4.1 按字注音。即以汉字为单位，一个音节一个音节地分开拼写。例如：

การเขียนพินอินกำกับเสียงให้ตัวอักษรจีน มีวิธีเขียน 2 แบบ คือ การเขียนกำกับเสียงตามตัวอักษรแต่ละตัว และการเขียนต่อกันตามข้อความ เช่น

ài zǔ guó	ài rén mín
爱 祖 国	爱 人 民
รักประเทศ	รักประชาชน

4.2 按词注音。即把一个词的各音节连写在一起，词和词之间才分开拼写。例如：

การเขียนต่อกันตามข้อความ คือการเขียนเชื่อมแต่ละพยางค์เสียง แต่เขียนแยกกันระหว่างข้อความ เช่น

ài zǔguó	ài rénmín
爱 祖国	爱 人民
รักประเทศ	รักประชาชน

5. 相关符号

เครื่องหมายเกี่ยวข้อง

5.1 隔音符号 “ ’ ” เครื่องหมายวรรคเสียง “ ’ ”

a、o、e 开头的音节连接在其他音节后面的时候，如果音节的界限发生混淆，用隔音符号（ ’ ）隔开。例如：

เมื่อพยางค์เสียงที่ขึ้นต้นด้วยสระ a , o , e ตามอยู่หลังพยางค์เสียงอื่น หากการเขียนสระของพยางค์ เพื่อป้องกัน การเขียนแบ่งสระเกิดความสับสน จะใช้เครื่องหมาย (') มาคั่นกลาง เช่น

Tiān' ānmén	Shí' èr	Xī' ān
天安门	十二	西安
จัตุรัสเทียนอันเหมิน	สิบสอง	เมืองซีอัน

5.2 连接号 “—” เครื่องหมายเชื่อมต่อ หรือ เครื่องหมายยัติภังค์ “ — ”

连接号，即短横 “—” 的使用有：

เครื่องหมายเชื่อมต่อ หรือ เครื่องหมายยัติภังค์ ซึ่งคือเส้นขีดกลางสั้น “—” มีการใช้ในกรณีดังนี้